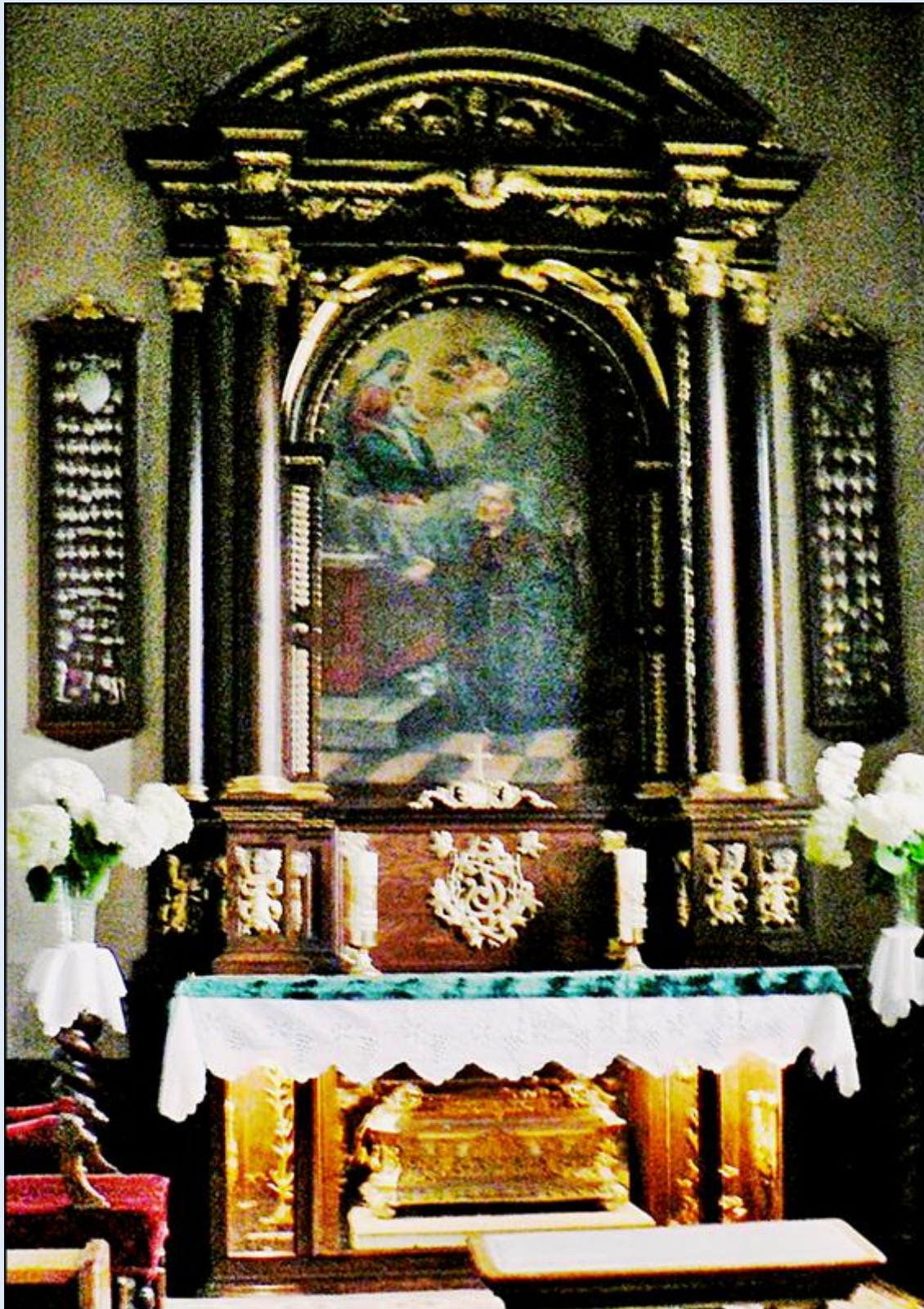

**MIEJSCA SPOCZYNKU
ŚWIĘTYCH I BŁOGOSŁAWIONYCH**
Dukla – [Sankt. św. Jana z Dukli](#)
[Grób św. Jana z Dukli](#)

Święty Jan PACRON

Święty Jan urodził się w Dukli w roku 444. Pochodził z rodziny mieszczańskiej. Wzrostł w rodzinie w Dukli lub niedalekim Krosnie. Trudno podjąć go jako młody chłopiec zatrudnił chaci prowadzono zjazd pustelników które później podjęt w latach niedaleko Dukli u podnóża góry Cerzowej i Łępiet.

W latach 434-440 przegrano okres, w którym św. Jan zgłosił się do furtki klasztornej franciszkańców w Krosnie. Miał wtedy zapewne nieco ponad 20 lat. Po odbyciu nowicyatu i złożeniu pierwszej profesji, św. Jan rozpoczął naukę teologii, która była kolejnym etapem formacji zakonnej, przygotowującej do przyjęcia święci kapłańskich.

W klasztorze św. Jan obok nauki rozszerzył także swoje życie osobiste.

Był kapłanem światłym i pracowym, odznaczającym się intelektualnością życia. Wzrostł w tym czasie zdecydowanie o wyborze św. Jana z Dukli na wysokie i odpowiedzialne stanowiska i wstąpił w Krosnie. Był między innymi kustodem Katedry Świętych franciszkańców w Lwowie oraz guardianem w klasztorze w Krosnie i Lwowie.

Św. Jan spędził w franciszkańców 15 lat swojego zakonnego życia. Po złożeniu wszystkich warunków zakonnych został kanonikiem w lwowskim kościele p. w. św. Ducha, gdzie głosił kazania w języku niemieckim, ponieważ przy kościele tym gromadził się patrycjat miasta Lwowa, który był zasadniczo pochodzenia niemieckiego.

W 455 roku wraz z przybyciem do Polski św. Jana Kapistrana poprowadził ruch, bardziej surowy niż franciszkański zwany - obserwanca. W tym czasie wiele nowych kościołów i klasztorów, a zwłaszcza c. nich mieszczących się w tym czasie, stało się popularnie zwanymi od św. Bernardyna, a potem Bernardynami.

Jeden z pierwszych klasztorów Bernardynów powstał w 460 roku w Lwowie. Dlatego zaproszono św. Jana z Dukli do przyjazdu do Bernardynów. Wyjechał to na pewno z osobistą potrzebą duchową. Przejście św. Jana do Bernardynów dokonało się w 463 roku w Lwowie.

Z Dukli POLSKI

Św. Jan przybył do Bernardynów 21 lat, pracując bardzo krótko w klasztorze w Domaniu. Zasadniczo przybył do bernardynów klasztorze św. Andrzeja Apostoła w Lwowie gdzie pełnił bardzo gorliwe pastorał, kaznodziei i spowiednika. Mimo ciężkiej choroby nog, wstąpił w roku i starszego wieku nie zwalniał się ze wspólnej modlitwy i ćwiczeń duchowych. Odnosił się wielką pobożnością. Zmarł 29 września 484 roku w Lwowie. Grob św. Jana z Dukli od samego początku obłożony był wielką czcią. Stał się przy nim zwyczajem katolicy, prowadzonym jak i ormanie. Stał się w kilka lat po śmierci w 487 r. papież Innocenty VIII pozwolił na „podniesienie jego ciała” czyli publiczne odłożenie ciała.

Biskupstwa Jana z Dukli miało miejsce 24 stycznia 1535 roku, a obładowo dokonał papież Klemens VII, który ogłosił św. Jana z Dukli patronem Polski i Litwy.

W latach dwadzieścia lat naszego stulecia opracowano nową dokumentację historyczną i na jej podstawie wydano 2 lipca 1944 r. w Rzymie dekret o heroizacji cnotliwego św. Jana z Dukli, a 6 kwietnia 1995 r. papież Jan Paweł II zatwierdził dekret o kultie św. wstawianiem św. Jana z Dukli.

Podczas swojej V pielgrzymki do Ojczyzny, papież Jan Paweł II dokonał w Krosnie 10 czerwca 1987 roku uroczystej koronacji św. Jana z Dukli, ogłaszając go świętym Kościoła powszechnego. Dzień wtorek 9 czerwca Opus Święty przybył do Dukli, aby osobliwie modlić się przy relikwiach św. Jana w sanktuarium dukielskim.

zdjęcia: Jan Nitecki

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)